

ԲԱՆԱՍՏԵՂԵԱԿԱՆ

ՀԱՐՈՒՄԻ ՈՐԴԻՈՅՆ ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԻՒՆԸ

- 45) Գետը փըրփըրոտ, ազնիւ իր հոսքով,
Գրաւշութեամբն իր դիպական փայլին,
Եւ հազարատր իր շորջադարձքով,
Կը յայտնաբերէ Գեղն շորջավայրին:
Վեհ հպարտութեամբն իր բնակատեղին
Որ կը գօտէր զայն այդ զբարդ Հողին,
Երկրի վրայ այլ վայր պիտ' չլլար այնքան
Հաճելի իրեն, նաեւ բնութեան,
Թ'աղտը աչերդ իմ թովս ըլլային,
Դիտելու հետս եզերքներու Գեղը Ռայնին:
- 46) Կապենցին թով կայ քիչ բարձրը գետին,
Կայ պարզ ու պըզտիկ փիրամիտ մ'ալ անդ,
Թազի մ' պէս անոր կանանչ զազաթին.
Խորքն իր պահուած կան ոսկերք հընաւանդ,
Թըշնամեաց աճիւնք մեր, բայց մանաւանդ,
Յարգանք Մարիօեն վրայ անոր շիրմին,
Կոշտ զինտրի մը արցունքն յորդեցաւ,
Ողքով բայց նաեւ նախանձով մահին
Անոր որ հոն ինկած էր վասն Ֆրանսայի շահին:
- 47) Կարճ, քաջ, փառատը եղաւ անոր կեանք.
Զինք ողբացողներն էին երկտեսակի -
Թշնամի, բարեկամ - յամեցող օտարք
Կ'աղօթեն վասն իր հոգւոյն հանգըստի,
Քաջ, ախոյեան էր ազատ կեանքի,
Քիչերէն անոնց որ չեն կոխկըրտած'
Ուխտագիր տրուած նուէր Ազատութեան
Անոնց որ շարժեն' զէնքերն իր պահած
Իր ըսպիտակ Հոգիին եւ իր վրայ լացողաց:
- 48) Հոս էրէնպրեւոյթայն խորտակ պատերով,
Սեւցած մինչեւ վերն ռումբերէն պայթած
Կեցած անոնց դէմ հաստատ անխըռով
Ռումբերէն սակայն ան չըվնասուած,
Յաղթական բերդ մը ուրկէ ենք դիտած,
Թըշնամուն փախուստն մեջէն դաշտերուն.
Հաշտութիւնն քանդեց ինչ ազգս պիտ' չնէր
Թողլով տանիքը յուշտ անձրեւներուն,
Որոնց վրայ զուր տեղաց երկաթն տարիներուն:

(շարունակելի)

LORD BYRON
Թրգմն. Մուրատ Մանուկեան